

skeligt af hensyn til kontinuiteten i lovgivningen, at den permanente realkreditlov ikke fuldstændigt udelukker, at forhåndslåneordningen kan genindføres på et senere tidspunkt.

2. Det bør overvejes, om der ikke er grund til — ligesom for lån med amortisation til overkurs — at fastslå, at kontantlån ikke mere må ydes.

3. Overgangsreglerne i lovforslagets § 29, stk. 2, er ikke tilstrækkeligt smidige og vil især ramme det større byggeri, hvor prioriteteringen i mange tilfælde ikke vil kunne gennemføres inden udgangen af 1970.

Ad 1.

Forslaget om afskaffelse af forhåndslån er i overensstemmelse med indstillingen fra et flertal i realkreditkommissionen (betænkning nr. 552, kap. 8, pkt. 12). Man har fundet, at betænkelighederne ved at opretholde systemet ikke kan imødegås tilfredsstillende

ved en ændring af de gældende regler. Mod at opretholde forhåndslånesystemet taler endvidere de betydelige omkostninger, der som påvist i realkreditkommissionens betænkning, kap. 8, pkt. 6 og 7, er forbundet med anvendelsen af systemet.

Ad 2.

Der er ikke fundet grundlag for at forbyde anvendelsen af kontantlån, men anvendelsen af denne låneform vil efter lovforslagets § 17, stk. 1, jfr. § 20, kræve boligministeriets godkendelse.

Ad 3.

Der henvises til, at overgangsbestemmelsen under folketingsudvalgets behandling er blevet lempet for så vidt angår større byggeforetagender, idet det foreslås, at lån her til — når betingelserne i § 29, stk. 3 i øvrigt er opfyldt — skal kunne ydes indtil udgangen af 1972.